

seensa on elämä iskenyt kyntensä. Hänen kukkeutensa on lakastunut..... Olkoon hän toisen aina..... olkoon!

Hän suuntasi askeleensa kosken yli johtavalle rautaiselle sillalle. Siellä sillan alla vyöryivät kuohupäiset aallot väsymättöminä meuruten. Ne syöksyivät eteenpäin kuin mielettömät. Ne pirstoutuivat rannan kiviin, kalliopäisiin, tuhansiksi vaahtopäisiksi sirpaleiksi. Yön pimeydessä näytti koski hurjalta. Sysimustana vaelsivat siellä vesienpaljoudet..... Hopeaisina. Silloin tällöin joku valtava kuohu pärskähti.

Siinä yössä hän seisoi..... Aika kului..... Pian läpsähti tornin kello puoli yksi. Taivaalle ilmestyi tähtiä, kirkkaita, kylmiä tähtiä. Niiden kirkkaus heijastui kosken pimeään pintaan.....

Samassa kuului askeleita. Nuorukainen säpsähti. — Ken yösydännä täällä vaeltaa? välähti nuorukaisen mieleen..... Hän kääntyi katsomaan. Tumma haamu asteli häntä kohden — naisen haamu. Pimeydessäkin voi erottaa hänen täyteläisen vartalonsa ja kaksi kirkasta silmää, jotka säteilivät kuin valkkuvat tähdet tuolla korkeudessa.....

Hänen lähelle tultuansa, jonkun askeleen päähän, nainen pysähtyi. Hän nojasi sillan rautaiseen kaidepuuhun ja katseli äänetonä syvyyteen..... Hänen koko olemuksensa puhui kärsimystä..... Nuorukaisen valtasi säälä. Tuossa oli yksi kärsivä ihminen, samanlainen kuin hänkin. Kenties vielä suurempi murheenlapsi.....

He seisivat hetkisen äänetonä. Nuorukaisen teki mieli ruveta puhumaan, mutta hän ei rohjennut aloittaa. Vihdoin hän sai soperretuksi..... — Mikäikä yöllä olette ulkona? Eikö teidän, naisihmisen, olisi parempi olla kotona nukkumassa tähän aikaan vuorokaudessa?

Nainen mietti hetkisen. Sitten hän loi suuret, säkenöivät silmänsä nuorukaiseen ja vastasi surullisesti, katkeran surullisesti:

— Te puhutte kuin lapsi. Missä voi ihminen yönsä viettää, kun ei ole kattoa päänsä päällä? Katu on, herä, kotini..... Se on kaikkien meikäläisten koti..... Lähdin nyt katsomaan hautaani.....

— Hautaanne!? Huudahti nuorukainen hämmästyneenä. Ei hautanetoki täällä ole.....

— Kyllä se on, varmasti on. Tuossa kosken kidassa on jokaisen sortuneen ihmislapsen hauta..... Siis minunkin..... Siellä on jo minun yhden siskoni hauta. Hän sinne sortui vuosi sitten. Sinne vajosi hän pyörteeseen..... Pimeänä, synkkänä syysyönä. Silloin ei ollut näin rauhallinen. Pohjoismyrsky vinkui näissä rautaisissa kaareissa..... Se soitti kuolonmessua syntiselle..... suurelle syntiselle.....

Hetkisen kuluttua hän jatkoi: — En minäkään näin tyynellä säälä hautaani syöksy. Silloin täytyy olla myrskyn..... Silloin täytyy koko maailman huutaa ja soida, kun minä astun syvyyksien kalvoon..... Minä rakastan nähkääs musiikkia, suurta, syvällisintä musiikkia — luonnon musiikkia. Sen soittamat sävelet löytävät tien minunkin sydänpahaseen!

Rautaisella sillalla seisovat vaikenivat tuuskin. He ajattelivat kumpikin ja he tunsivat kumpikin. Yön pimeys herkisti hermot ja aistit äärimmäisiksi. Jylhä luonto herätti ajatuksia, mielikuvia, ja siksi he vaikenivat.....

Pitkän vaitiolon jälkeen kuului

nuorukaisen suusta ikäänkuin pönistetty kysymys:

— Oletteko te nuori ja kaunis, kyllästyneet niin elämään, että haluatte itsenne lopettaa.....?

Nainen vastasi värisävällä äänellä, joka oli kuin tuskallinen huuto:

— Minä haluan..... Elämä on ollut minulle kehdosta saakka kärsimyksiä täynnä. Lapsuteni aika oli ainaista puutetta; leivän, rakkauden ja ymmärtämyksen puutetta; nuoruusajana taas täynnä orjuutta, kovien sanojen ja kirousten höystämää palkkapiian orjuutta, ja viimeiset elämän vuoteni täynnä häpeää..... häpeää, joka on kuin poltinrauta sie luani polttanut, sisimpääni raastanut..... Mitä merkitsee sitten tällainen elämä.....? Ei mitään..... Se on koiran elämää, eläimen elämää..... Mutta eläimen elämä ei ihmistä viihdytä..... Ihmisellä on elämältä vaatimuksia, ja elle' at ne täyty, niin viisaampaa on jättää koko roska ja hävittä, hävittä ainaaksi.....

Nainen lopetti. Hän painoi päätänsä sillan kaiderautaa vasten ja nyyhkytti. Nyyhkytyks oli niin hiljaista, että läheisyydessä olevan nuorukaisen oli sitä vaikea kuulla.

Yhtäkkiä valtasi nuorukaisen olemukseen ääretön viha. Hän unohti omat murheensa oman tuskansa mutta vieressä värisävän hennon naisen tuska hänet sai vimmoihinsa. Hän näki etäisytyssä, leveuomaisen virran toisella puolella kaupungin, joka aavemaisena kohotti rakennusten huippuja korkeuteen, taivaan tähti-taivasta kohden. Ja korkeimpana kohosi tuomiokirkon korkea, terävä torni, jonka huipussa risti aavemaisena törötti. Hänen kätensä kohosi ja puristautui nyrkkiin jota hän heristi kaupunkia kohden. Sitten hän mutisi:

— Kirottu Baabeli! Sinä tuhansien ja tuhansien kyynelten pesä, kärsimysten golgata, jonka huipuilla mässätään ja alati juodaan, sinut keran raantasalle lyödään..... Sinun mittasi on täysi.....

Pimeässäkin saattoi nähdä, että hänen silmänsä iskivät tulta..... Sitten hän jälleen vaikenä ja he jatkoivat äänetonä tuijotustaan kohisevaan koskeen, synninlasten suureen, pohjattomaan hautaan..... Heidän ympärillensä oli yhä synkkä yö..... Taivaan tähdetkin sammuvat..... Pohjatuulen puhallus kiihtyi, sen sävelet aloittivat synkän soittonsa sillan rautaisissa kaareissa.....

— Jumalani, kuiskasi nainen, se soittaa minun hautamarssiani, minun kuolinsoittoani..... Tänä yönä on minun kuoltava.....

He seisivat..... ja pimeys ympärillä oli kuin kuolema..... Nuorukaisenkin rinnassa heräsi kaipuu syvyyksien hautaan..... Siellähän olisi hänellekin unhoitus..... rauha..... Siellä syvyydessä, joka mustana kuin tuonelan virta kohisi rautaisen sillan alla..... Siinä he seisivat..... Ja pimeydessä irvisteli elämä.....

"Tähänastiset vallankumoukset ovat näyttäneet todeksi, että vallankumouksellisissa tilanteissa ei pidä pitää joukkoja kurissa, vaan parlamenttaarisia valtionasianaajajia, jotteivät nämä petä joukkoja ja vallankumousta." — (Rosa Luxemburg Jenan puoluepäivillä 1905.)

"Vastuunalaisuus teosta on ristiriidassa vastuunalaisuuden kanssa toimittomuudesta." — Karl Liebknecht Jenassa 1905.

HARVINAINEN TARJOUS! Alennetuilla hinnoilla myydään Hautapatsaita Lokakuun ajalla.

Laurell Marble & Granite Works
416 UNION AVE., N. PORTLAND, ORE. PUHELIN: EAST 3455.

KOSKA?

Puhjetkoon täyteen kukkaan suuri viha sortajia vastaan! Suuri viha!
Nyt suojaamaan lastaan — tulevaisuuden kansaa — käyköön miehet, naiset!

Pois ikeen alaisuudesta, kuriatuksesta, piinasta ja ruuskain raateluista — poistukoon tää aika musta. Aika, mi kirousta, turmaa tuottaa, kurjuutta miljoonille — äärettömät kyynelmeret — raatajille vaivan, itkun ja epätoivon!

Känsäiset kädet yhteen liitty ja raatajien suuret joukot kertyy lipun luo — lipun, joka vallankumous tietä viittoo ja vihdoin — voiton suol!

H.

SAKSAN PERHEENEMÄNTIEN YH-DISTYSTÄ EI TUNNUSTETA.

BERLIINI, syysk. 19 p. — Saksan perheenemänten kansallinen yhdistys on esittänyt. Preussin maapäiville pyynnön, että ne tunnustaisivat sen tavalliseksi ammattiyhdistykseksi, mutta maapäivät kieltäytyivät pyyntöön suostumasta, koska yhdist. perussäännöissä ei mainittu ovatko siihen kuuluvat perheenemännät työntostajia tai työllisiä.

KERÄYS HÄDÄNALAISILLE.

Kahdessa päivässä on yleisvenäläisen apukomitea kerännyt hätäkärsiville yli kymmenen miljoonaa ruplaa. —TUT.

SYNTYNYT

OIVALLE syntyi terve sisko heinäkuun 28 päivänä, jota aloimme nimittää

IRMA IRENE

Lizzie ja Uno Linna,
Box 213, Winlock, Wash.

MOSKOVASTA tuli Elmal-
le veli elokuun 16 p., 1921,
jota aloimme nimittämään:

Sulo Sointu Brynold.

Evert ja Ina Anderson,
Frontier, Wyoming.

NAIMA-ILMOTUS

Naiset huomatkkaa!

Onko yhtään Toverittaren lukijoissa joka haluaisi 41 vuotiaan leskimiehen kanssa avioliittoon?

Jos on sellaista joka haluaisi rauhallisen kodin, niin kirjottakaa ja lähettäkää kuvanne osotteella:

Jacob Petäjä,

SELDOVIA, ALASKA.

TOIMI AVOINNA

Farmers Co-operative Trading Co., Woodland, Wash., haluaa saada palvelukseensa naisen kauppa-apulaiseksi, joka on kykenevä hoitamaan kaksois-kertaisen amerikalaisen kirjanpidon sekä on täysi englannin- ja suomenkielestä, ja on selvillä osuustoiminnan periaatteista.

Hakemukset palkkaavatuksineen ja suosituksineen on lähetettävä liikkeen johtokunnalle lokakuun 8 päivään, 1921, mennessä, osotteella:

Fred Koski,

Woodland, Washington.

25c ROMAANEJA

Hauskoja, mielenkiintoisia romaaneja, joista jokainen hallitsee lukijan jännittyneenä kirjan viimelehteen asti, on kirjakaupastamme saatavana suurella erikoistarjouksella. Näitä kirjoja me myymme kahdellakymmenellä sentillä kappaleen, jos tiluksena on dollarin tai sitä suuremmalle summalle. Säästääkää itsellenne 20 pros. ja ostakaa heti.

- Vankila.
- Leivän Haussa.
- Pimeydessä.
- Elämän Unelmia.
- Ursula Tadin Onnettomuus.
- Keikari.
- Viitta.
- Voima Ihminen.
- Markiisitar.
- Miss Harriet.
- Kolme Kohtausta.
- Punainen Viiva.
- Dubrovskij.
- Vieras Rouva.
- Väkevin.
- Lehtiporvarit.
- Mumu.
- Neljä Päivää.
- Seikkailu Uudenvuoden Yönä.
- Nivernan Kaunotar.
- Kuinka Vaimon Sain.
- Toinen Rakkaus.
- Kolme Kertomusta.
- Albert Edelfelt.
- Susi.

Valitse kirjat ennenkuin lasket tämän ilmoituksen kädestäsi ja lähetä tilaus yhden dollarin kanssa

Toverin Kirjakauppaan

Box 99, Astoria, Ore.